

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 15 grudnia 2025 r.

WP-I.4131.258.2025

Rada Gminy Parysów

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1, w związku z art. 86 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i poz. 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIX/105/2025 Rady Gminy Parysów z 5 listopada 2025 r. *„w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów”*, w zakresie ustaleń:

- § 1 pkt 2;
- części graficznej, stanowiącej załączniki: nr 1, nr 2 i nr 3.

Uzasadnienie

Na sesji 5 listopada 2025 r. Rada Gminy Parysów podjęła uchwałę Nr XIX/105/2025 *„w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów”*.

Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 i art. 27 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, z późn. zm.), zwanej dalej *„ustawą o p.z.p.”*, w związku z art. 67 ust. 3 pkt 2 ustawy z 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1688, z późn. zm.), zwanej dalej *„ustawą zmieniającą”*.

Powyższą uchwałę doręczono organowi nadzoru 17 listopada 2025 r. przy piśmie Wójta Gminy Parysów z 12 listopada 2025 r., znak: ROA.0711.1.12.2025, zaś dokumentację prac planistycznych 20 listopada 2025 r. przy piśmie tego samego organu z 19 listopada 2025 r. znak: ROA.0711.1.12.2025(2).

W wyniku dokonanej oceny prawnej uchwały oraz przekazanej dokumentacji prac planistycznych, organ nadzoru skierował do Rady Gminy Parysów zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego z 8 grudnia 2025 r., znak: WP-I.4131.258.2025.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie podjęcia tej uchwały przez radę gminy i w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa, do podjęcia interwencji, stosownej do posiadanych kompetencji w tym zakresie.

Na wstępie uzasadnienia należy podkreślić, że Rada Gminy Parysów zainicjowała proces sporządzania zmiany planu miejscowego na podstawie uchwały Nr LVII/363/2023 z **14 listopada 2023 r.**, zmienionej uchwałami Nr LX/382/2024 z 18 stycznia 2024 r. oraz Nr XIX/104/2025 z 5 listopada 2025 r., to zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdują przepisy ustawy o p.z.p. w brzmieniu po wejściu w życie ustawy zmieniającej.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (opcjonalnie jego zmiana) jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p., przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, że organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania, określa ustawa o p.z.p.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p., kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (opcjonalnie ich zmian) należy do zadań własnych gminy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na uwadze dyspozycję art. 20 ust. 2 ustawy o p.z.p., kontrola organu nadzoru w tym przedmiocie nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz, określonej ustawą, procedury planistycznej.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego (opcjonalnie jego zmiany), istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, która związana jest ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc jego zawartością (część tekstowa, graficzna). Zawartość aktu planistycznego określona została w art. 15 ustawy o p.z.p. Z kolei tryb uchwalenia planu, określony w art. 17 ustawy o p.z.p., odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie

wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień.

Ustawa o p.z.p. reguluje w sposób szczegółowy kwestie dotyczące planowania i zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy, w tym postępowania zmierzającego do ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobu ich zagospodarowania i zabudowy, co następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Ustawa odnosi się przy tym do niezbędnych czynności administracyjnych, które muszą być dokonane w tym celu. Składają się one na szczegółowy tryb sporządzania i uchwalania planu miejscowego (opcjonalnie jego zmiany), zapoczątkowany podjęciem uchwały intencyjnej (art. 14 ust. 1 i ust. 2 ustawy o p.z.p.), kontynuowany przez działania wskazane w art. 17 ww. ustawy oraz zakończony podjęciem uchwały uchwalającej plan miejscowy lub jego zmianę (art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p.). Uchwała ta jest więc ostatnią czynnością trybu sporządzania i uchwalania planu miejscowego, a poprzedzające ją wymagane etapy procedury mają na celu zapewnienie spełnienia wymogów planowania przestrzennego określonych w art. 1 ustawy o p.z.p. Procedura planistyczna jest pewnego rodzaju postępowaniem prawotwórczym i wymaga dokonania kolejno szeregu czynności prawnych oraz materialno – technicznych, które mają na celu zagwarantowanie, że w toku tworzenia planu gmina uwzględni stanowisko innych organów administracji publicznej, wolę mieszkańców gminy, których przyszłe ustalenia planu będą dotyczyły, i będzie miała na uwadze, że plan miejscowy będzie w przyszłości podstawą do wydawania decyzji administracyjnych, w tym decyzji o pozwoleniu na budowę. Procedura planistyczna służy więc zapewnieniu partycypacji społecznej, ochrony interesu publicznego i interesów podmiotów prywatnych w planowaniu przestrzennym.

W związku z przepisem **art. 27** ustawy o p.z.p. również każda zmiana planu miejscowego, bez względu na jej rodzaj i zakres, wymaga wprowadzenia w takim samym trybie jak sporządzenie i uchwalenie planu. Pominięcie, bądź niewłaściwe wykonanie którejś z czynności proceduralnych, stanowi naruszenie trybu uchwalania zmiany planu i w przypadku istotnego naruszenia – powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części, na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Redakcja art. 27 ustawy o p.z.p., zgodnie z którym zmiana planu miejscowego następuje w trybie, w jakim został on uchwalony, oznacza konieczność odpowiedniego stosowania regulacji dotyczących trybu sporządzania planu miejscowego (art. 14 – 22 ustawy o p.z.p.). Odnosi się więc do trybu, a nie do przedmiotu rozstrzygnięcia rady gminy (*Z. Niewiadomski i inni „Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – Komentarz”, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2013, str. 248-249*).

Zmiana obowiązującego planu miejscowego nie wyklucza możliwości podejmowania (w dalszej perspektywie czasowej, w przypadku zaistnienia takiej potrzeby), uchwał o przystąpieniu do zmiany planu w odniesieniu do ściśle oznaczonego fragmentu obszaru objętego planem miejscowym, przy zastrzeżeniu, że **zmiany planu dotyczące pewnych jego fragmentów współgrają z ustaleniami pozostającymi w mocy.** Zmiana planu miejscowego może dotyczyć nie tylko fragmentu obszaru objętego planem miejscowym, ale również dotyczyć może przedmiotowo węższego zakresu, np. wybranego zagadnienia. Zmiana planu miejscowego jest bowiem przykładem nowelizacji, a nie derogacji aktu prawnego i zastąpienia go całkiem nowym aktem. Oznacza to, że rada gminy modyfikuje jedynie część obowiązujących ustaleń planistycznych, pozostawiając pozostałe bez zmian. W konsekwencji zmiana nie będzie oznaczać nowelizacji wszystkich merytorycznych treści planu miejscowego, określonych przedmiotowo w art. 15 ustawy o p.z.p. Powyższe oznacza, że podejmując uchwałę o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego, rada gminy może wyznaczyć obszar zmiany planu węższy od granic pierwotnego planu miejscowego, gdy wynika to z przedmiotu podejmowanej nowelizacji. Co więcej, zdaniem organu nadzoru, uchwała rady gminy o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego może również uściślić zakres przedmiotowy dokonywanych zmian. Przedstawioną interpretację co do dopuszczalności zawężonego przedmiotowo i obszarowo projektu zmiany planu miejscowego wzmacniają wnioski z analizy art. 33 ustawy o p.z.p. Reguluje on sytuacje, w których konieczność zmiany planu następuje w wyniku zmiany ustaw, wprowadza jednak *expressis verbis* zasadę, że czynności przewidziane w art. 17 przeprowadza się jedynie w „zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian”, a więc w zakresie ograniczonym w stosunku do pełnego zakresu przedmiotowego planu miejscowego.

W przedmiotowej sprawie, zgodnie z treścią ustaleń § 1 i § 2 uchwały intencyjnej Nr LVII/363/2023 Rady Gminy Parysów z 14 listopada 2023 r. „w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów”, określono, że: „§1. Przystępuje się do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów, uchwalonego Uchwałą Nr XIII/60/03 Rady Gminy w Parysowie z dnia 30 grudnia 2003 r. (Dz. U. Woj. Maz. z 2004 r. Nr 33 poz. 1008). §2. **Zmiana dotyczyć będzie tekstu planu w zakresie:** 1) § 16 ust. 5 pkt 4, 2) § 23 ust. 3 pkt 2 i 5, 3) § 40 ust. 2 pkt 2 i 5, 4) § 47 ust. 2 pkt 2 i 5, 5) § 51 ust. 2 pkt 2 i 5, 6) § 58 ust. 2 pkt 2 i 5, 7) § 63 ust. 2 pkt 2 i 5, 8) § 67 ust. 2 pkt 2 i 5, 9) § 79 ust. 2 pkt 2 i 5, 10) § 88 ust. 2 pkt 2 i 5, 11) § 94 ust. 2 pkt 2 i 5, 12) § 20, 13) § 12 ust. 1 pkt 3.”.

Powyższa uchwała intencyjna została zmieniona uchwałą Nr LX/382/2024 Rady Gminy Parysów z 18 stycznia 2024 r. „o zmianie uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów”. Zgodnie z § 1 tej uchwały

ustalono, że: „W Uchwale Nr LVIII/363/2023 Rady Gminy Parysów z 14 grudnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów wprowadza się następujące zmiany: § 2 otrzymuje brzmienie: „§2. **Zmiana dotyczyć będzie tekstu planu w zakresie:** 1. § 16 ust. 5 pkt 4, 2. § 23 ust. 3 pkt 2, 5, 7 i 8, 3. § 40 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 4. § 47 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 5. § 51 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 6. § 58 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 7. § 63 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 8. § 67 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 9. § 79 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 10. § 88 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 11. § 94 ust. 2 pkt 2, 5, 7 i 8, 12. § 20, 13. § 12 ust. 1 pkt 3.”.

Następnie uchwałą Nr XIX/104/2025 Rady Gminy Parysów z 5 listopada 2025 r. dokonano kolejnej nowelizacji pierwotnie podjętej uchwały intencyjnej, poprzez zmianę załącznika nr 1, w wyniku którego doszło do zawężenia obszaru objętego zmianą projektu planu miejscowego.

Tym samym należy stwierdzić, że finalnie w sposób skuteczny zainicjowano procedurę sporządzenia **zmiany** obowiązującego planu miejscowego przyjętego uchwałą Nr XIII/60/03 Rady Gminy w Parysowie z 30 grudnia 2003 r. „w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów”, w części tekstowej w zakresie wybranych jednostek redakcyjnych uchwały w odniesieniu do ściśle określonych terenów.

W związku z ww. brzmieniem uchwały intencyjnej wraz z jej zmianami, organ nadzoru przede wszystkim wskazuje, iż **przedmiotem uchwały zmieniającej plan miejscowy winna pozostać jedynie kwestia nowelizacji ustaleń części tekstowej uchwały zmienianej**. Tymczasem z treści § 2 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 podjętej uchwały Nr XIX/105/2025 Rady Gminy Parysów z 5 listopada 2025 r. wynika wprost, że: „Załącznikami do niniejszej uchwały są: 1) rysunek planu sporządzony w skali 1:10000, stanowiący załącznik nr 1 – obejmujący obszar gminy Parysów, 2) rysunek planu sporządzony w skali 1:5000, stanowiący załącznik nr 2 – obejmujący obszar obrębu Stodzew, 3) rysunek planu sporządzony w skali 1:5000, stanowiący załącznik nr 3 – obejmujący obszar obrębu Górki Kolonia,”.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż skoro w treści ustaleń uchwały przystąpieniowej wraz ze zmianami, ustalono, że przedmiotem zmiany planu miejscowego gminy Parysów będzie zmiana wyłącznie części tekstowej uchwały, to tym samym wprowadzenie na mocy § 2 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 uchwały zmieniającej Nr XIX/105/2025 Rady Gminy Parysów z 5 listopada 2025 r. załączników nr 1, nr 2 i nr 3, wykracza poza zakres ustaleń zmiany planu miejscowego określony w uchwale inicjującej proces jej dokonywania, co stanowi o istotnym naruszeniu art. 15 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 i 2, w związku z art. 27 ustawy o p.z.p.

W tym miejscu uzasadnienia organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z art. 14 ust. 1 i ust. 2 ustawy o p.z.p., w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz

określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zgodnie z art. 27 ustawy o p.z.p. w odniesieniu do zmiany). Integralną częścią tej uchwały jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu (opcjonalnie jego zmiany).

Organ nadzoru podkreśla, iż uchwała o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (opcjonalnie jego zmiany) jest pierwszym etapem prowadzącym do uchwalenia planu (opcjonalnie jego zmiany), inicjującym proces tworzenia aktu prawa miejscowego. Wyłącznym przedmiotem uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego (opcjonalnie jego zmiany) jest określenie granic obszaru objętego przyszłym planem (opcjonalnie jego zmianą). W związku z tym załącznik graficzny do ww. uchwały został uznany za obligatoryjną formę wskazania obszaru, do którego odnosi się następująca po niej procedura, ale nie musi on spełniać cech formalnych, które są wymagane od rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który winien być sporządzony zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 16 ust. 1 ustawy o p.z.p. Jednakże musi on wypełniać swą funkcję, polegającą na tym, aby na jego podstawie możliwe było, w sposób jednoznaczny, wskazanie granic obszaru projektu planu miejscowego (opcjonalnie jego zmiany). Identyfikacja obszaru, dla którego będzie sporządzany projekt planu miejscowego (opcjonalnie jego zmiany), powinna nastąpić zarówno w części tekstowej (np. poprzez określenie nazwy własnej obszaru oraz słowny opis jego granic), jak i w części graficznej.

Wyznaczenie tych granic na załączniku graficznym do uchwały intencyjnej powinno być na tyle precyzyjne, aby nie powstały wątpliwości, czy dana nieruchomość została objęta procedurą planistyczną. Uchwała musi precyzyjnie określać, które nieruchomości zostaną objęte planem lub jego zmianą, aby możliwe było ustalenie, czy na tych właśnie nieruchomościach planowana jest np. lokalizacja inwestycji celu publicznego. Uchwała intencyjna, jako bezwzględnie poprzedzająca wszelkie prace planistyczne związane już konkretnie z trybem postępowania w sprawie planu miejscowego (opcjonalnie jego zmiany), powinna ściśle określać obszar gminy, który tym planem (opcjonalnie jego zmianą) będzie z woli rady gminy, jako jej organu stanowiącego, objęty.

Z kolei **dokonując zmiany planu miejscowego wyłącznie w części tekstowej, organy gminy nie są uprawnione do sporządzenia rysunku planu bowiem, jak wskazano na wstępie niniejszego uzasadnienia, zmiana planu miejscowego może dotyczyć nie tylko fragmentu obszaru objętego planem miejscowym, ale również dotyczyć może przedmiotowo węższego zakresu, np. wybranego zagadnienia, z zastrzeżeniem, że zmiana taka faktycznie nie wymaga dokonania zmian w części graficznej.** W konsekwencji zmiana taka nie będzie oznaczać nowelizacji wszystkich merytorycznych treści planu miejscowego, określonych przedmiotowo w art. 15 ustawy

o p.z.p., a jedynie ściśle limitowanych zakresowo zmian w części tekstowej planu.

Poprawnie przyjęta uchwała w przedmiocie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, winna tym samym uwzględniać:

- fakt, iż treść normatywną tworzą łącznie część tekstowa i graficzna uchwały zmienianej oraz uchwały zmieniającej;
- konieczność zarówno nadania nowego brzmienia poszczególnym jednostkom redakcyjnym, jak również wyłączenia ze stosowania odpowiednich ustaleń uchwały zmienianej, przy spełnieniu wymogów poprawnej legislacji;
- potrzebę derogowania załączników do uchwały zmienianej,

przy jednoczesnym braku ingerowania w treść uchwały zmienianej, która nie była przedmiotem dokonywanej zmiany (*quod vide* zakres zmian określony w uchwale przystąpieniowej).

Kwestia zgodności uchwały zmieniającej plan miejscowy z uchwałą intencyjną znalazła swoje odzwierciedlenie w judykaturze, w tym m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 21 czerwca 2017 r., w sprawie sygn. akt II OSK 631/17 (publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Biorąc pod uwagę fakt, iż plan miejscowy (opcjonalnie jego zmiana) jest aktem prawa miejscowego (*vide* art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p.), to przy jego opracowywaniu należy przestrzegać podstawowych zasad, z których najważniejsza to: akt prawny nie może zawierać postanowień wykraczających poza granice upoważnienia ustawowego, a także nie może wkraczać w sferę spraw zastrzeżonych do kompetencji innych organów.

Tymczasem, powyższy warunek nie został spełniony, bowiem ustalenia zawarte w **§ 2 pkt 1, pkt 2 i pkt 3** uchwały zmieniającej wykraczają poza zakres ustaleń określony w uchwale inicjującej proces sporządzania tej zmiany planu.

Reasumując, organ nadzoru wskazuje ponownie, że uchwała o przystąpieniu jest podstawą do sporządzenia planu miejscowego lub jego zmiany, co oznacza, iż sporządzony, a następnie uchwalony plan lub jego zmiana, powinien być zgodny z tą uchwałą, co wynika z art. 15 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 1 i ust. 2 ustawy o p.z.p. Sporządzając projekt zmiany planu miejscowego, niezgodnie z zakresem ustalonym w uchwale o przystąpieniu, doszło do:

- istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, z uwagi na fakt, iż ustalenia planistyczne wykraczają poza zakres określony w uchwale przystąpieniowej;

- istotnego naruszeniu trybu sporządzania planu miejscowego, z uwagi na fakt, iż procedura określona w art. 17 ustawy o p.z.p. została przeprowadzona w odniesieniu do innych ustaleń aniżeli określała to uchwała przystąpieniowa;
- naruszenia właściwości organów, z uwagi na fakt, iż organ wykonawczy gminy zobligowany został do sporządzenia projektu zmiany planu miejscowego w innych granicach.

Powyższe naruszenia, stosownie do dyspozycji art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., stanowią podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały, w zakresie, o którym mowa w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Jednocześnie zauważyć należy, iż uchwała zmieniana sporządzona została co prawda w trybie ustawy o p.z.p., jednakże w brzmieniu obowiązującym w 2003 r. Ówczesna wersja ustawy o p.z.p. zawierała inne wymogi co do zawartości merytorycznej planu miejscowego, niż wynikające z obecnie obowiązujących przepisów. Niemniej jednak, skoro wolą ustawodawcy było zachowanie mocy obowiązującej dotychczas obowiązujących planów miejscowych, to oznacza, że plan taki, pomimo tego, że nie odpowiada obecnie obowiązującym wymogom prawa, zachowuje swoją moc obowiązującą. Istotne jest przy tym, że ustawodawca, mimo zmiany wymogów zarówno formalnych, jak i merytorycznych, nie nałożył na gminy obowiązku dostosowania dotychczasowych aktów planistycznych do obecnego stanu prawnego. Utrzymanie w mocy takich aktów planistycznych ma jednak również swoje negatywne konsekwencje, które wynikają z koegzystencji nowych, w dużej mierze odmiennych od dotychczasowych, unormowań ustawowych i aktów planowania przestrzennego realizujących dyspozycje poprzednich regulacji. W szczególności sytuacja ta odnosi się do dokonywanych kolejnych zmian w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Organ uchwałodawczy przystępując do sporządzenia zmiany takiego planu w odniesieniu do niewielkiego obszaru gminy, musi bowiem uwzględniać koegzystencję „starych” i „nowych” unormowań. Powyższe oznacza, iż akt nowelizujący musi uwzględniać wszelkie ustalenia zawarte w akcie nowelizowanym, według obecnego stanu prawnego, bowiem łącznie tworzą one treść normatywną.

Tymczasem dokonując analizy podjętej uchwały **stwierdzić należy, że rysunki zmiany planu miejscowego, stanowiące załączniki oznaczone kolejnymi numerami: 1, 2 i 3 zostały sporządzone w skali 1:10000 i 1:5000. Powyższe oznacza tym samym istotne naruszenie art. 16 ust. 1 ustawy o p.z.p oraz § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. poz. 2402).** Zgodnie z przywołanym art. 16 ust. 1 ustawy o p.z.p., *„Plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym*

zasobie geodezyjnym i kartograficznym. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie map w skali 1:500 lub 1:2000, a w przypadkach planów miejscowych, które sporządza się wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy, dopuszcza się stosowanie map w skali 1:5000.”.

Z powyższych przepisów wynika, brak jakichkolwiek podstaw prawnych do sporządzenia załącznika graficznego w skali 1:10000, zaś w przypadku skali 1:5000, możliwe było jego sporządzenie wyłącznie dla terenów z przeznaczeniem gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy, podczas gdy na załącznikach do podjętej uchwały znajdują się również tereny przeznaczone zarówno pod zabudowę, jak i pod drogi.

Ponadto stwierdzono **powstanie ewidentnej sprzeczności pomiędzy ustaleniami uchwały zmieniającej z uchwałą zmienianą**, albowiem podejmując uchwałę Nr XIX/105/2025 z 5 listopada 2025 r. Rada Gminy Parysów, **wprowadziła nowy załącznik graficzny oznaczony:**

- nr 1, w skali 1:10000, obejmujący obszar gminy Parysów;
- nr 2, w skali 1:5000, obejmujący obszar obrębu Stodzew;
- nr 3, w skali 1:5000, obejmujący obszar obrębu Górki Kolonia,

podczas gdy jednocześnie obowiązuje załącznik do uchwały zmienianej oznaczony:

- nr 1, w skali 1:10000, obejmujący obszar gminy Parysów;
- nr 2/2, w skali 1:5000, obejmujący obszar obrębu Stodzew;
- nr 2/8, w skali 1:5000, obejmujący obszar obrębu Górki Kolonia.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż skoro z treści uchwały zmieniającej nie wynika by derogowano załączniki graficzne, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 2 ppkt 2.1, ppkt 2.4 i ppkt 2.10 uchwały zmienianej, to tym samym faktycznie obowiązują załączniki graficzne o różnej treści, które dodatkowo pozostają w sprzeczności z ustaleniami części tekstowej tej uchwały.

W kontekście powyższych zarzutów należy zauważyć, że z ustaleń **uchwały zmieniającej** zawartych w:

- **§ 1 pkt 2** wynika, że: „2) *W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów, uchwalonego Uchwałą Nr XIII/60/03 Rady Gminy w Parysowie z dnia 30 grudnia 2003 r. (Dz. U. Woj. Maz. z 2004 r. Nr 33 poz. 1008) wprowadza się następujące zmiany: (...)* 2) § 16 ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) *stosowanie indywidualnych lub lokalnych urządzeń infrastruktury, w tym m.in. przydomowych oczyszczalni ścieków, we wszystkich terenach przeznaczonych do zainwestowania, z zastrzeżeniem pkt 4a; 4a) w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zagospodarowanie zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym obowiązuje zakaz lokalizowania zabudowy”;*

- części graficznej stanowiącej załączniki: nr 1, nr 2 i nr 3 wynika, że określono na nich m.in. obszary szczególnego zagrożenia powodzią, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 10 lat ($Q=10\%$) i raz na 100 lat ($Q=1\%$) w granicach m.in. terenów upraw polowych, oznaczonych symbolem R, co przedstawiają poniższe fragmenty załączników.

Fragment części graficznej uchwały
Nr XIX/105/2025 z 5 listopada 2025 r.
wraz z legendą

LEGENDA

- GRANICA ADMINISTRACYJNA GMINY W REJONIE OBSZARÓW SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ
- OBSZAR SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ, NA KTÓRYM PRAWDOPODOBIEŃSTWO WYSTĄPIENIA POWODZI JEST WYSOKIE I WYNOŚI RAZ NA 10 LAT ($Q=10\%$)
- OBSZAR SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ, NA KTÓRYM PRAWDOPODOBIEŃSTWO WYSTĄPIENIA POWODZI JEST ŚREDNIE I WYNOŚI RAZ NA 100 LAT ($Q=1\%$)
- OBSZAR ZAGROŻENIA POWODZIĄ, NA KTÓRYM PRAWDOPODOBIEŃSTWO WYSTĄPIENIA POWODZI JEST NISKIE I WYNOŚI RAZ NA 500 LAT ($Q=0,2\%$)

POZOSTAŁE OZNACZENIA ZGODNIE Z OBOWIĄZUJĄCYM MIEJSCOWYM PLANEM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY PARYSÓW

- TEREN ZABUDOWY LETNISKOWE
- R TERENY UPRAW POŁOWYCH

Fragment części graficznej uchwały zmienianej
Nr XIII/60/03 z 30 grudnia 2003 r.,
dostępny pod adresem: <https://parysow.e-mapa.net>

Fragment części graficznej uchwały
Nr XIX/105/2025 z 5 listopada 2025 r.
wraz z legendą

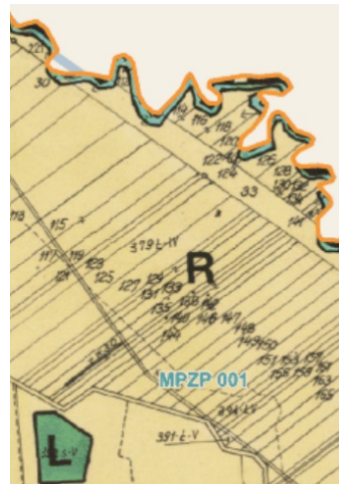
LEGENDA

- GRANICA ADMINISTRACYJNA GMINY W REJONIE OBSZARÓW SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ
- OBSZAR SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ, NA KTÓRYM PRAWDOPODOBIEŃSTWO WYSTĄPIENIA POWODZI JEST WYSOKIE I WYNOŚI RAZ NA 10 LAT ($Q=10\%$)
- OBSZAR SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ, NA KTÓRYM PRAWDOPODOBIEŃSTWO WYSTĄPIENIA POWODZI JEST ŚREDNIE I WYNOŚI RAZ NA 100 LAT ($Q=1\%$)
- OBSZAR ZAGROŻENIA POWODZIĄ, NA KTÓRYM PRAWDOPODOBIEŃSTWO WYSTĄPIENIA POWODZI JEST NISKIE I WYNOŚI RAZ NA 500 LAT ($Q=0,2\%$)

POZOSTAŁE OZNACZENIA ZGODNIE Z OBOWIĄZUJĄCYM MIEJSCOWYM PLANEM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY PARYSÓW

- TEREN ZABUDOWY LETNISKOWE
- R TERENY UPRAW POŁOWYCH

Fragment części graficznej uchwały zmienianej
Nr XIII/60/03 z 30 grudnia 2003 r.,
dostępny pod adresem: <https://parysow.e-mapa.net>

Jednocześnie, zgodnie z m.in. § 32 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 uchwały zmieniającej Nr XIII/60/03 Rady Gminy w Parysowie z 30 grudnia 2003 r., w ramach terenów rolnych, w tym terenów upraw polowych, oznaczonych symbolem **R ustalono, że:** „2. Na terenach rolnych obowiązują następujące zasady gospodarowania: 1) **dopuszcza się zabudowę zagrodową** na głębokość jednego siedliska pod warunkiem, że działka posiada zapewniony dojazd połączony z drogą publiczną (z wyłączeniem drogi wojewódzkiej nr 805 oznaczonej symbolem KUG celem zachowania tranzytowego charakteru tej drogi), 2) **dopuszcza się realizację sieci napowietrznych i podziemnych infrastruktury technicznej i związanej z nimi urządzeń oraz dróg dojazdowych do pól.**”.

Należy przy tym zauważyć, że przez **zabudowę** należy rozumieć budowę, o której mowa w art. 3 pkt 6 ustawy z 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r. poz. 418, z późn. zm.), a więc wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego. Z kolei w powyższych ustaleniach organ uchwałodawczy Gminy Parysów posługuje się pojęciem **zabudowy zagrodowej**, której legalna definicja została zawarta w § 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.), przez którą należy rozumieć w szczególności **budynki mieszkalne, budynki gospodarcze lub inwentarskie w rodzinnych gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych oraz w gospodarstwach leśnych.**

Tym samym, Rada Gminy Parysów doprowadziła do wykluczających się wzajemnie ustaleń części tekstowej i graficznej uchwały zmieniającej z ustaleniami części tekstowej uchwały zmieniającej. **Z jednej strony** bowiem, **określono, że w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią zagospodarowanie odbywać się ma zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym obowiązywać ma zakaz lokalizowania zabudowy** (vide § 1 pkt 2 uchwały zmieniającej) **z drugiej zaś strony**, z obowiązujących w dalszym ciągu ustaleń uchwały zmieniającej wynika, iż **dopuszczono zabudowę zagrodową na terenach oznaczonych symbolem R, w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.**

Powyższe oznacza, iż ustalenia zawarte w § 1 pkt 2 podjętej uchwały zmieniającej są sprzeczne z ustaleniami uchwały zmieniającej, o których mowa m.in. w jej § 32 ust. 2 pkt 1 i pkt 2, co stanowi o istotnym naruszeniu art. 15 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 27 w związku z art. 15 ust. 2 pkt 7 i art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Podkreślić należy przy tym, iż stosownie do art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o p.z.p., „*W planie miejscowym określa się obowiązkowo: (...) 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub*

obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;”. Konkretyzację ww. przepisu możemy odnaleźć na gruncie § 4 pkt 8 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Tym samym, ustalenia dotyczące obszarów szczególnego zagrożenia powodzią powinny być określone w sposób jednoznaczny i precyzyjny, a także nie powinny budzić wątpliwości.

Co więcej, organ nadzoru ponownie wskazuje, iż organy Gminy Parysów nie miały w ogóle możliwości dokonywania zmian załączników graficznych do uchwały zmienianej, bowiem kwestia ta nie stanowiła przedmiotu nowelizacji określonego w uchwale intencyjnej wraz ze zmianami.

Podsumowując należy podkreślić, że sprzeczność pomiędzy częścią tekstową i graficzną uchwały zmieniającej a częścią tekstową uchwały zmienianej, a także sprzeczność z przepisami odrębnymi, narusza w sposób istotny zasady sporządzania zmiany planu miejscowego. W tym przypadku sprzeczność ta, skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały zmieniającej, w zakresie wskazanym w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

W tym miejscu uzasadnienia organ nadzoru wskazuje, iż koniecznym jest stwierdzenie nieważności § 1 pkt 2 uchwały zmieniającej, nadającego nowe brzmienie § 16 ust. 5 pkt 4 uchwały zmienianej, zarówno w odniesieniu do pkt 4, jak i *de facto* dodanego pkt 4a, z uwagi na fakt, iż zastrzeżenie określone w pkt 4a zostało wprowadzone w wyniku uzyskanych na podstawie art. 17 pkt 6 lit. b tiret jedenaste ustawy o p.z.p., decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z: 16 lipca 2024 r. znak: W.RPP.610.2024.AP, 29 sierpnia 2024 r. znak: W.RPP.610.324.2024.AP, 24 kwietnia 2025 r. znak: W.RPP.610.161.2025.AP oraz 24 czerwca 2025 r. znak: W.RPP.610.248.2025.AP. Tym samym, brak możliwości stwierdzenia nieważności § 1 pkt 2 uchwały zmieniającej, wyłącznie w odniesieniu do nowo nadanego pkt 4a lecz również do pkt 4.

Kwestia zgodności planu miejscowego (opcjonalnie jego zmiany) z przepisami odrębnymi znalazła swoje odzwierciedlenie w judykaturze, w tym m.in. w wyroku:

- Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 8 stycznia 2015 r., sygn. akt II OSK 2674/14: *„Śluszne jest stanowisko skarżącego kasacyjnie, iż ustawowy zakaz nie może być powtórzony literalnie w ramach ustaleń planistycznych, ale uwzględniony poprzez takie przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które nie będzie naruszać przepisów odrębnych, w tym ustanowionych w nim zakazów.”;*

- Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 20 stycznia 2016 r., sygn. akt IV SA/Wa 2894/15: „Zawarcie w planie miejscowym ustaleń odwołujących się do stosowania i uwzględniania przepisów odrębnych winno znaleźć odzworowanie poprzez realizację tych przepisów w ustaleniach planistycznych.”.

Biorąc pod uwagę wszystkie wskazane powyżej okoliczności należy zauważyć, iż uchwała nowelizująca winna być spójna zarówno z uchwałą zmienianą, jak również być zgodna z obecnym stanem prawnym w zakresie przedmiotu nowelizacji. **W przedmiotowej sprawie uchwała w sprawie zmiany planu miejscowego gminy Parysów jest nie tylko sprzeczna z uchwałą zmienianą, ale także nie uwzględnia obecnego stanu prawnego oraz wykracza poza zakres przedmiotu zmiany określony w uchwale intencyjnej,** co stanowi o istotnym naruszeniu art. 14 ust. 1 i 2, art. 15 ust. 1, art. 16 ust. 1, art. 20 ust. 1 w związku z art. 27 ustawy o p.z.p. i przesądza o konieczności stwierdzenia nieważności części uchwały w zakresie określonym w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wziąwszy wszystkie okoliczności pod uwagę, a także dyspozycję art. 28 ust. 1 w związku z art. 27 ustawy o p.z.p. i art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie doszło zarówno do istotnego naruszenia zasad i trybu sporządzania zmiany planu miejscowego, jak również naruszenia właściwości organów w tym zakresie, co oznacza konieczność stwierdzenia nieważności części uchwały.

Istotność naruszenia zasad i trybu sporządzania zmiany planu miejscowego należy przy tym kwalifikować, jako bezwzględny wymóg spełnienia dyspozycji przepisów, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym. Istotność powyższych naruszeń należy również kwalifikować przez pryzmat rozwiązań przestrzennych w nim przyjętych.

Organ nadzoru wskazuje, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na istotną treść aktu (wyrok WSA w Szczecinie z 13 kwietnia 2006 r., sygn. akt II SA/Sz 1174/05, LEX nr 296073). Ustalenia, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym, mają istotny wpływ na przyjęte rozwiązania przestrzenne, które byłyby inne, gdyby zastosowano obowiązujące przepisy, o których mowa w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym.

W odniesieniu do podstaw stwierdzenia nieważności aktów organu samorządowego przyjmuje się, że już z samego brzmienia art. 91 ust. 1 w związku z art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym wynika, iż tylko istotne naruszenie prawa stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały (aktu) organu gminy. Za „istotne” naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być akceptowane w demokratycznym państwie prawnym.

Zalicza się do nich między innymi naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (por. M. Stahl, Z. Kmiecik: w Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, str. 101-102). Na powyższe wskazuje również stanowisko judykatury, w tym m.in. wyrażone w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 października 2017 r. sygn. akt IV SA/Wa 837/17, w którym Sąd stwierdził: *„Za istotne naruszenie prawa uznaje się bowiem uchybienie prowadzące do takich skutków, które nie mogą zostać zaakceptowane w demokratycznym państwie prawnym, które wpływają na treść uchwały. Do takich uchybień należą między innymi: naruszenie przepisów prawa wyznaczających kompetencje do wydania aktu, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego przez wadliwą ich wykładnię oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał, jeżeli na skutek tego naruszenia zapadła uchwała innej treści, niż gdyby naruszenie nie nastąpiło.”*.

Wobec ogólnie wyznaczonych wskazanymi przepisami ram prawnych i podstaw stwierdzania nieważności aktów organów jednostek samorządu terytorialnego, wykładnia poszczególnych pojęć użytych w treści tych przepisów dokonywana jest w orzecznictwie sądów administracyjnych, przy uwzględnianiu poglądów doktryny. Wskazana regulacja, określając kategorie wad (istotne naruszenie prawa, nieistotne naruszenie prawa), wyznacza podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały. Za nieistotne naruszenia prawa uznaje się naruszenia drobne, niedotyczące istoty zagadnienia, a zatem będą to takie naruszenia prawa, jak błąd lub nieścisłość prawna niemająca wpływu na materialną treść uchwały. Natomiast do kategorii istotnych naruszeń należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy jak np. naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał, przepisów podstawy prawnej podejmowanych uchwał, przepisów ustrojowych, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z 16 września 2008 r., w sprawie sygn. akt SK 76/06 (publ. OTK-A 2008/7/121, Dz. U. z 2008 r. Nr 170, poz. 1053), wydanego na tle kontroli konstytucyjnej dotyczącej art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wyjaśnił, że: *„Działalność samorządu terytorialnego podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności, zgodnie z art. 171 ust. 1 Konstytucji RP. Sprawowanie nadzoru ustrojodawca powierzył Prezesowi Rady Ministrów, wojewodom i regionalnym izmom obrachunkowym (art. 171 ust. 2 Konstytucji RP). Nadzór nad działalnością samorządu sprawowany jest według kryterium legalności.”*. Z powyższego wynika, że Konstytucja RP poddaje nadzorowi całą działalność samorządu terytorialnego wyłącznie z punktu

widzenia legalności. Oznacza to, że organ nadzoru może badać działalność jednostki samorządu tylko co do jej zgodności z prawem powszechnie obowiązującym. Organy nadzoru mogą zatem wkraczać w działalność samorządu tylko wówczas, gdy zostanie naruszone prawo, nie są zaś upoważnione do oceny celowości, rzetelności i gospodarności działań podejmowanych przez samorząd (Komentarz do Konstytucji RP, Małgorzata Masternak - Kubiak).

Zgodnie z zasadą praworządności, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej mają obowiązek działania na podstawie i w granicach prawa. Zobowiązanie organu do działania w granicach prawa oznacza w szczególności, że organ władzy publicznej powinien przestrzegać wszelkich norm związanych z kompetencjami tego organu, przy czym nie chodzi tu tylko o prawo materialne i ustrojowe, lecz także o normy procesowe (tak: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 22 września 2006 r. w sprawie sygn. akt U 4/06, publ. Legalis numer 79197). Z punktu widzenia wszelkich regulacji procesowych istotne jest także, że z zasady legalizmu wynika obowiązek rzetelnego wykonywania przez organy władzy publicznej powierzonych im zadań (tak: wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 czerwca 2002 r., w sprawie sygn. akt P 13/01, publ. Legalis numer 54429), przy czym w wyroku tym Trybunał stwierdził również, że zasada ta oznacza, że *na organy władzy publicznej nałożony jest obowiązek działania na podstawie oraz w granicach prawa (art. 7 Konstytucji). Ich działania, podstawa i granice tych działań powinny być ściśle wyznaczone przez prawo. Niedopuszczalne jest zatem działanie bez podstawy prawnej - wykraczające poza te granice (por. np. wyrok TK z 14 czerwca 2000 r., P 3/00, OTK ZU nr 5/2000, poz. 138).*

Wziąwszy wszystkie powyższe okoliczności pod uwagę, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr XIX/105/2025 Rady Gminy Parysów z 5 listopada 2025 r. „*w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Parysów*”, w zakresie ustaleń, o których mowa w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skutkuje wstrzymaniem jej wykonania, w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie, w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Mariusz Frankowski

/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/